

Arrest

nr. 231 748 van 23 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 5 februari 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 6 februari 2019.

1.2. Op 9 oktober 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtoun te zijn. U bent een soennitische moslim. U bent geboren en opgegroeid in Naway Kala in het district Pul-e-Alam, provincie Logar. U ging tot het tweede leerjaar naar school. Daarna werkte u als arbeider, en bouwde u voornamelijk huizen. U werkte tot aan uw vertrek uit Afghanistan. Uw broer sloot zich aan bij de taliban. U en uw moeder spraken uw broer hierop aan, en u sloeg uw broer ook. Hierop kwam de taliban een eerste keer bij u thuis, waarbij de taliban aan uw moeder kenbaar maakte u te zoeken met de boodschap dat u uw broer niet meer mocht lastig vallen. Uw moeder en maternale oom vertelden uw broer, na overleg met de dorpsoudsten, nogmaals niet meer voor de taliban te werken. Uw broer kreeg daarbij slaag van uw moeder en oom. Daarop zocht de taliban u op in uw werkplaats, waarbij u door hen beschoten werd, en in een auto werd meegenomen naar een plaats van de taliban. Hier werd u geslagen door de taliban en uw broer. U werd de dag erna in het dorp afgezet door de taliban en ging naar uw huis. Diezelfde dag vluchtte u naar het huis van uw buren. Op aanraden van uw maternale oom verliet u een dag later Afghanistan. Na uw vertrek uit Afghanistan vroeg de taliban nog een keer naar u. Uw moeder, vrouw en kinderen verblijven nog samen in uw huis in Naway Kala. U reisde via Iran en Turkije naar Griekenland, waar u veertien à vijftien maanden geleden aankwam en ongeveer acht maanden verbleef. U weet niet in welke stad u aankwam in Griekenland. U reisde dan door via Thessaloniki, waar u een nacht verbleef, naar Athene, waar u vervolgens drie tot vier dagen verbleef. Tot slot reisde u verder naar Patras. Na tien dagen in Patras werd u gearresteerd door de politie, en de volgende dag overgebracht naar het gesloten centrum te Korinthe, gelegen tussen Patras en Athene, waar u drieënhalve maand verbleef. Uw vingerafdrukken werden genomen tijdens uw verblijf in het gesloten centrum en u deed een verzoek om internationale bescherming. Tijdens uw verblijf ontving u een document dat u recht gaf op zes maanden verblijf. Na uw vrijlating uit het gesloten centrum verbleef u in Patras in parken of in de woning van een smokkelaar. U probeerde tevergeefs werk te vinden in Patras en accommodatie te krijgen in een open centrum in Athene. Er waren gevechten tussen smokkelaars, Arabieren en Iraniërs. Er waren verder racistische incidenten in Griekenland tussen Griekse burgers en buitenlanders en vluchtelingen. U besloot Griekenland te verlaten omdat de situatie er moeilijk en niet veilig was. U slaagde erin Griekenland te verlaten per containership naar Italië waar u vervolgens 45 dagen verbleef. De smokkelaar heeft u dan per auto verder gebracht naar Frankrijk waar u voor 10-15 dagen verbleef. Vanuit Frankrijk reisde u verder naar België, waar u aankwam op 05 februari 2019 en op 06 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u opnieuw dezelfde problemen te hebben, met name moeilijkheden met betrekking tot woonst, werk en de onveilige situatie.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-Generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u op 10/07/2018 in Griekenland internationale bescherming kreeg, u verkreeg met name de subsidiaire beschermingsstatus (Info Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy - Asylum Service, dd. 03/04/2019). U kreeg hierna een verblijfsvergunning die geldig was tot 11/07/2021.

Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat het leven er moeilijk. Zo had u er namelijk geen werk noch woonst. Bovendien waren er gevechten (CGVS, p.11).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon, die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal d.d. 16 september 2019, waarbij u specifiek bevraagd werd met betrekking tot uw persoonlijke situatie en omstandigheden in Griekenland en waarbij u in de gelegenheid werd gesteld om de nodige elementen aan te reiken in het kader van de behandeling van uw verzoek, blijkt immers dat u, die een achttal maanden in Griekenland verbleven hebt, niet concreet hebt kunnen aantonen dat u daadwerkelijk verhinderd was om er in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Bovendien hebt u evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat u er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking hebt gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade, en kunnen er in uw hoofde geen indicaties van enige bijzondere kwetsbaarheid worden ontwaard.

U verklaart bij terugkeer naar Griekenland dezelfde problemen te zullen kennen waarmee u eerder te kampen had (CGVS, p.11 en 16). Met betrekking tot uw accommodatie verklaart u dat er geen accommodatie beschikbaar was voor u, dat u tevergeefs dit aan mensen hebt gevraagd, de instantie 'IMO', alsook bij een open centrum in Athene (CGVS, p.12). Tevens geeft u aan dat u pas naar accommodatie bent gaan vragen bij een open centrum in Athene, nadat uw smokkelaar had aangegeven dat u niet onmiddellijk kon vertrekken en hij uw vertrek uitstelde (CGVS, p.12).

Dat u na het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus op 10 juli 2018 niet in staat was een verblijfplaats te vinden in Griekenland, is niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat u weinig inspanningen leverde om zich te vestigen in Griekenland. Immers op de vraag van het CGVS wat u heeft gedaan om een leven op te kunnen bouwen in Griekenland, verklaart u dat u niet wilde leven in dat land (Griekenland) en pas naar werk en

woont hebt gezocht nadat bleek dat uw vertrek uit Griekenland langer op zich liet wachten dan wat de smokkelaar u beloofd had zoals eerder uiteengezet (CGVS, p.11,12). U geeft toe dat u aanvankelijk geen hulp hebt gezocht bij een officiële instantie omdat u dit niet wilde en u het land wilde verlaten. Het heeft er dus alle schijn van weg dat u van meet af aan Griekenland wilde verlaten en nooit de intentie hebt gehad zich daar te vestigen ondanks het verblijfsrecht dat u er verwierf. Daarbij toonde u evenmin aan de hand van documenten aan dat u daadwerkelijk hulp bij uw vestiging hebt gevraagd, noch toonde u aan dat het voor u verder onmogelijk zou zijn een woning of accommodatie te bekomen in Griekenland.

Wat betreft uw tewerkstelling in Griekenland verklaart u geen werk te kunnen vinden op landbouwvelden, alsook dat u tevergeefs mensen verzocht om hun auto te wassen. U verklaart dat deze mensen dit weigerden omdat u een document had dat u niet toeliet te werken (CGVS, p.11). Daarbovenop verklaart u niet voor een smokkelaar te willen werken, daar u had vernomen van anderen dat u de smokkelaar dan moest betalen (CGVS, p.12). U geeft echter aan dat u enkel zocht naar werk omdat u geld nodig had om uw verdere reis te kunnen betalen (CGVS, p.11), waaruit opnieuw blijkt dat u zich niet in Griekenland wilde vestigen. Ook heeft u nooit de hulp gevraagd van enige officiële instantie om u te helpen bij het vinden naar werk, omdat u dit niet wilde. U wilde enkel het land (Griekenland) verlaten met behulp van een smokkelaar (CGVS, p.12).

Ten aanzien van uw verklaringen met betrekking tot uw gezondheidstoestand, merkt het CGVS het volgende op. Vooreerst verklaarde u dat uw gezondheidstoestand momenteel goed is (CGVS, p.4). U verklaarde later weliswaar dat u bij uw arrestatie door politie in Griekenland geslagen bent en u hierdoor gewond bent geraakt aan uw rug. Ten gevolge daarvan hebt u pijn als u iets zwaars tilt, maar u haalde dit op geen enkel moment aan als reden voor uw vertrek uit Griekenland of als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland (CGVS, p.8). In Griekenland kreeg u een injectie voor uw rug (CGVS, p.17). U legde geen medische documenten neer. Op basis van uw verklaringen kan niet geconcludeerd worden dat u omwille van uw gezondheidstoestand bijzonder kwetsbaar zou zijn, noch dat u geen toegang tot medische zorg kon krijgen in Griekenland. Samenvattend zijn bovenstaande problemen die u aanhaalt allen van socio-economische aard, niet meer en niet minder. Bijgevolg getuigen zij niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland waar u verblijfsrecht en bescherming geniet.

U vreest voorts in geval van terugkeer naar Griekenland de onveilige situatie in het land. Allereerst verklaart u dat de politie er agressief is, mensen lastig valt en naar verblijfsdocumenten van mensen vraagt (p.11). Op de vraag of u problemen hebt gehad met de Griekse autoriteiten, geeft u aan geen verdere problemen gehad te hebben behalve dat u kort na uw aankomst in Griekenland werd gearresteerd (CGVS, pp.8 en 13). Zoals kan afgeleid worden uit uw verklaringen was uw aanhouding in Griekenland louter het gevolg van uw illegale binnenkomst en verblijf in het land. Na onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming verkreeg u internationale bescherming. Ook haalt u aan dat de situatie in Griekenland onveilig is wegens incidenten tussen smokkelaars, Arabieren en Iraniërs (CGVS, p.11-12, 16). U beweert ook dat Griekse staatsburgers problemen hebben met buitenlanders en vluchtelingen en de Griekse burgers hen sloegen. U verklaart echter zelf geen problemen te hebben ervaren met Griekse staatsburgers (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt op dat u betreffende de veiligheidssituatie in Griekenland u de informatie uit tweede hand heeft verkregen, en zelf geen schade hebt ondervonden tijdens uw verblijf in Griekenland. Uw beschrijving van de situatie in Griekenland betreft slechts een veralgemening, waaruit niet blijkt dat u in Griekenland het slachtoffer werd van vervolging of blootstelling aan een mensonwaardige of vernederende behandeling. U maakt in uw persoonlijk onderhoud nergens gewag van overige noemenswaardige problemen in Griekenland.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in

wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 57/6, § 3, alinea 1, 3° en alinea 3 van de Vreemdelingenwet *juncto* de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker voert in hoofddorde aan dat de bestreden beslissing buiten termijn genomen werd en bijgevolg rechtsongeldig. In ondergeschikte orde voert verzoeker aan dat een eventuele terugkeer naar Griekenland neerkomt op een terugkeer naar een mensonwaardig leven.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift voegt verzoeker nog volgende stukken: "Eurodac search result" (stuk 3), een brief van de Griekse asielinstanties van 3 april 2019 (stuk 4) en de vragenlijst van Dienst Vreemdelingenzaken van 1 juli 2019 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard omdat (i) uit zijn verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt dat hij op 10 juli 2018 internationale bescherming kreeg in Griekenland en (ii) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden

waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker internationale bescherming genoot in Griekenland. Verzoeker verkreeg op 10 juli 2018 de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij van mening is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing buiten de in artikel 57/6, § 3, alinea 3 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn heeft genomen - het asiëldossier werd immers op 3 juli 2019 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt (verzoekschrift, stuk 5) - en bijgevolg dat deze beslissing rechtsongeldig is. De Raad wijst in dit verband erop dat de in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdag een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden.

2.3.5. Verzoeker haalde tevens een aantal elementen aan waarom hij meent niet meer terug te kunnen naar Griekenland.

De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat hij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan zijn vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoeker kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een

situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Hierbij aansluitend wijst de Raad er ook op dat de omstandigheid dat hoewel de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, dit problemen van louter socio-economische aard betreffen die niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Wat betreft de toegang tot huisvesting, tewerkstelling en de gezondheidsdiensten wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"U verklaart bij terugkeer naar Griekenland dezelfde problemen te zullen kennen waarmee u eerder te kampen had (CGVS, p.11 en 16). Met betrekking tot uw accommodatie verklaart u dat er geen accommodatie beschikbaar was voor u, dat u tevergeefs dit aan mensen hebt gevraagd, de instantie 'IMO', alsook bij een open centrum in Athene (CGVS, p.12). Tevens geeft u aan dat u pas naar accommodatie bent gaan vragen bij een open centrum in Athene, nadat uw smokkelaar had aangegeven dat u niet onmiddellijk kon vertrekken en hij uw vertrek uitstelde (CGVS, p.12).

Dat u na het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus op 10 juli 2018 niet in staat was een verblijfplaats te vinden in Griekenland, is niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat u weinig inspanningen leverde om zich te vestigen in Griekenland. Immers op de vraag van het CGVS wat u heeft gedaan om een leven op te kunnen bouwen in Griekenland, verklaart u dat u niet wilde leven in dat land (Griekenland) en pas naar werk en woonst hebt gezocht nadat bleek dat uw vertrek uit Griekenland langer op zich liet wachten dan wat de smokkelaar u beloofd had zoals eerder uiteengezet (CGVS, p.11,12). U geeft toe dat u aanvankelijk geen hulp hebt gezocht bij een officiële instantie omdat u dit niet wilde en u het land wilde verlaten. Het heeft er dus alle schijn van weg dat u van meet af aan Griekenland wilde verlaten en nooit de intentie hebt gehad zich daar te vestigen ondanks het verblijfsrecht dat u er verwierf. Daarbij toonde u evenmin aan de hand van documenten aan dat u daadwerkelijk hulp bij uw vestiging hebt gevraagd, noch toonde u aan dat het voor u verder onmogelijk zou zijn een woning of accommodatie te bekomen in Griekenland.

Wat betreft uw tewerkstelling in Griekenland verklaart u geen werk te kunnen vinden op landbouwwelden, alsook dat u tevergeefs mensen verzocht om hun auto te wassen. U verklaart dat deze mensen dit weigerden omdat u een document had dat u niet toeliet te werken (CGVS, p.11). Daarbovenop verklaart u niet voor een smokkelaar te willen werken, daar u had vernomen van anderen

dat u de smokkelaar dan moest betalen (CGVS, p.12). U geeft echter aan dat u enkel zocht naar werk omdat u geld nodig had om uw verdere reis te kunnen betalen (CGVS, p.11), waaruit opnieuw blijkt dat u zich niet in Griekenland wilde vestigen. Ook heeft u nooit de hulp gevraagd van enige officiële instantie om u te helpen bij het vinden naar werk, omdat u dit niet wilde. U wilde enkel het land (Griekenland) verlaten met behulp van een smokkelaar (CGVS, p.12).

Ten aanzien van uw verklaringen met betrekking tot uw gezondheidstoestand, merkt het CGVS het volgende op. Vooreerst verklaarde u dat uw gezondheidstoestand momenteel goed is (CGVS, p.4). U verklaarde later weliswaar dat u bij uw arrestatie door politie in Griekenland geslagen bent en u hierdoor gewond bent geraakt aan uw rug. Ten gevolge daarvan hebt u pijn als u iets zwaars tilt, maar u haalde dit op geen enkel moment aan als reden voor uw vertrek uit Griekenland of als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland (CGVS, p.8). In Griekenland kreeg u een injectie voor uw rug (CGVS, p.17). U legde geen medische documenten neer. Op basis van uw verklaringen kan niet geconcludeerd worden dat u omwille van uw gezondheidstoestand bijzonder kwetsbaar zou zijn, noch dat u geen toegang tot medische zorg kon krijgen in Griekenland. Samenvattend zijn bovenstaande problemen die u aanhaalt allen van socio-economische aard, niet meer en niet minder. Bijgevolg getuigen zij niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland waar u verblijfsrecht en bescherming geniet."

Verzoeker herneemt zijn verklaringen als zou hij geen accommodatie hebben gekregen en diende te verblijven in parken en bij smokkelaars, alsook dat het voor hem niet mogelijk was om legaal te werken en citeert hierbij nog uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zich met dit betoog beperkt tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, waarmee hij evenwel niet vermag afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen en overwegingen waaruit blijkt dat op basis van zijn verklaringen niet geconcludeerd kan worden dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt ten opzichte van Griekenland.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar arrest nr. 211 557 van 18 oktober 2018, wijst de Raad erop dat het arrest met dit nummer van 25 oktober 2018 dateert. Daargelaten de vaststelling dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht, dient erop gewezen dat in dit arrest werd geoordeeld dat de betrokken verzoeker om internationale bescherming in Griekenland internationale bescherming geniet en niet kon aantonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt ten opzichte van Griekenland.

Verder wordt in de bestreden beslissing nog op goede gronden overwogen als volgt:

"U vreest voorts in geval van terugkeer naar Griekenland de onveilige situatie in het land. Allereerst verklaart u dat de politie er agressief is, mensen lastig valt en naar verblijfsdocumenten van mensen vraagt (p.11). Op de vraag of u problemen hebt gehad met de Griekse autoriteiten, geeft u aan geen verdere problemen gehad te hebben behalve dat u kort na uw aankomst in Griekenland werd gearresteerd (CGVS, pp.8 en 13). Zoals kan afgeleid worden uit uw verklaringen was uw aanhouding in Griekenland louter het gevolg van uw illegale binnenkomst en verblijf in het land. Na onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming verkreeg u internationale bescherming. Ook haalt u aan dat de situatie in Griekenland onveilig is wegens incidenten tussen smokkelaars, Arabieren en Iraniërs (CGVS, p.11-12, 16). U beweert ook dat Griekse staatsburgers problemen hebben met buitenlanders en vluchtelingen en de Griekse burgers hen sloegen. U verklaart echter zelf geen problemen te hebben ervaren met Griekse staatsburgers (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt op dat u betreffende de veiligheidssituatie in Griekenland u de informatie uit tweede hand heeft verkregen, en zelf geen schade hebt ondervonden tijdens uw verblijf in Griekenland. Uw beschrijving van de situatie in Griekenland betreft slechts een veralgemening, waaruit niet blijkt dat u in Griekenland het slachtoffer werd van vervolging of blootstelling aan een mensonwaardige of vernederende behandeling. U maakt in uw persoonlijk onderhoud nergens gewag van overige noemenswaardige problemen in Griekenland."

Zo verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hem eens geld werd afgenomen maar hij er zich niet durfde te verzetten omdat hij weet had van iemand die zo werd neergestoken en hij niet naar de politie is gegaan omdat hij regelmatig hoorde dat de Griekse politie de klager wegstuurden, kan de Raad na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van een loutere *post-factum* verklaring wat betreft het door hem aangehaalde incident die niet de minste steun vindt in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens de administratieve procedure en waar hij immers aangaf dat hij geen persoonlijke problemen heeft gekend met Griekse burgers (administratief dossier, stuk 6, p. 13). Bovendien blijft verzoeker ook in het verzoekschrift steken in veralgemeningen en informatie die hij uit tweede hand heeft verkregen. De Raad benadrukt in dit verband nog dat er voor de Europese lidstaten, die allen partij zijn bij het EVRM, een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die er internationale bescherming heeft gekregen, er over voldoende of reële bescherming beschikt en dat zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Te dezen blijkt uit verzoekers verklaringen en/of uit zijn verzoekschrift niet dat hij bij een terugkeer naar

Griekenland zou moeten vrezen voor zijn leven. Dat hij geen bescherming van de Griekse overheden heeft gekregen - zo reeds enig geloof zou worden gehecht aan zijn bewering als zou er hem geld ontvreemd zijn -, blijkt *in casu* te wijten te zijn aan de omstandigheid dat verzoeker nooit een aangifte deed. Van een verzoeker om internationale bescherming mag evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land dat hem eerder internationale bescherming heeft aangeboden en dat verzoekster dit niet gedaan heeft.

Daarnaast considereert de commissaris-generaal nog als volgt:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

(...)”

Zo verzoeker onder verwijzing naar de arresten nrs. 207 875 en 207 567 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanvoert dat noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing kan blijken of de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker in Griekenland nog actueel is, dient – daargelaten de vaststelling dat de precedentwerking niet aanvaard wordt in het Belgische recht – erop gewezen dat zowel uit het administratief dossier, als uit de bestreden beslissing, alsook uit de door verzoeker aan het verzoekschrift gevoegde documenten (in het bijzonder stuk 4) nochtans duidelijk blijkt dat verzoeker in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend op 10 juli 2018 en dewelke geldig is tot 11 juli 2021.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze overweegt dat niets erop wijst dat verzoekers status van persoon die internationale bescherming geniet niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van verzoekers status van persoon die internationale bescherming geniet niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, zijn verblijfsvergunning die verband houdt met zijn status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen.

Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het uiteenzetten van een louter theoretisch betoog, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

De door verzoeker aan het verzoekschrift gevoegde documenten zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Uit de “Eurodac search result” (stuk 3) en de brief van de Griekse asielinstanties van 3 april 2019 (stuk 4) - stukken die overigens eveneens terug te vinden zijn in het administratief dossier - blijkt dat verzoekers vingerafdruk terug te vinden was in de Eurodac-databank en meer bepaald dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd verleend op 10 juli 2018 met een verblijfskaart die geldig is tot 11 juli 2021. Zoals hoger reeds werd vastgesteld, blijkt hieruit aldus dat verzoeker wel degelijk over een geldige verblijfstitel beschikt in Griekenland en zo dit nodig zou zijn, mits een aantal stappen zijn status van persoon die internationale bescherming geniet, zou kunnen hernieuwen.

De vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken van 1 juli 2019 (stuk 5) maakt eveneens deel uit van het administratief dossier (administratief dossier, stuk 11) en werd bijgevolg meegenomen in de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het louter opnieuw voorleggen van deze vragenlijst is dan ook niet van aard om een ander licht te werpen op

voormelde motieven. Verder kan ook nog dienstig worden verwezen naar hetgeen gesteld wordt in punt 2.3.4..

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, aldus met recht op basis van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren.

2.3.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en of deze bescherming nog actueel en toereikend is. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER